

OMBUDSMANKA INICIOVALA KONANIE O SÚLADE PRÁVNÝCH PREDPISOV PODĽA ČL. 125, ODS. 1, PÍSM A) ÚSTAVY

(Bratislava, 29. marca) Verejná ochrankyňa práv ako aktívne legitimovaný subjekt v súlade s čl. 151a ods. 2, čl. 130 ods. 1 písm. g) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) v spojení s § 21 ods. 3 zákona č. 564/2001 Z. z. o verejnom ochrancovi práv v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejnom ochrancovi práv“) a § 74 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) podala Ústavnému súdu návrh podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy na začatie konania o súlade ustanovenia § 48 ods. 2 písm. e) a § 45 ods. 5 prvej vety v časti „matričným“ zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o pobyte cudzincov“) s čl. 19 ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 2 a čl. 13 ods. 4 ústavy; s čl. 23 ods. 4 v spojení s čl. 12 ods. 2 a 4 a čl. 19 ods. 1 ústavy; a s čl. 8 ods. 1 a 2 v spojení s čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „dohovor“).

Po vykonaní právnej analýzy predmetnej reglementácie totiž prišla k záveru, že jej ďalším uplatňovaním môže dochádzať k ohrozovaniu alebo porušovaniu základných práv a slobôd garantovaných ústavou a medzinárodnými dohovormi podľa ustanovenia čl. 7, ods. 5 ústavy, teda medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Napádaná regulácia totiž podľa jej názoru bez legitímneho dôvodu, teda v rozpore s podmienkami kladenými na obmedzenie základného práva testom proporcionality, zasahuje do práva na súkromný a rodinný život garantovaného čl. 8 dohovoru a čl. 19, ods. 2 ústavy. Navyše, aplikácia týchto noriem zákona o pobyte cudzincov môže za určitých okolností viesť k nepriamej diskriminácii, kedy síce právna norma na prvý pohľad pôsobí neutrálne, avšak vo svojich aplikačných dôsledkoch spôsobuje rozdielne zaobchádzanie s rovnakou skupinou osôb, tzv. komparátorom. Preto predmetné ustanovenia napadla aj z dôvodu ich možného nesúladu so zákazom diskriminácie, akcesoricky sa viažuceho v tomto prípade na právo na súkromný a rodinný život.